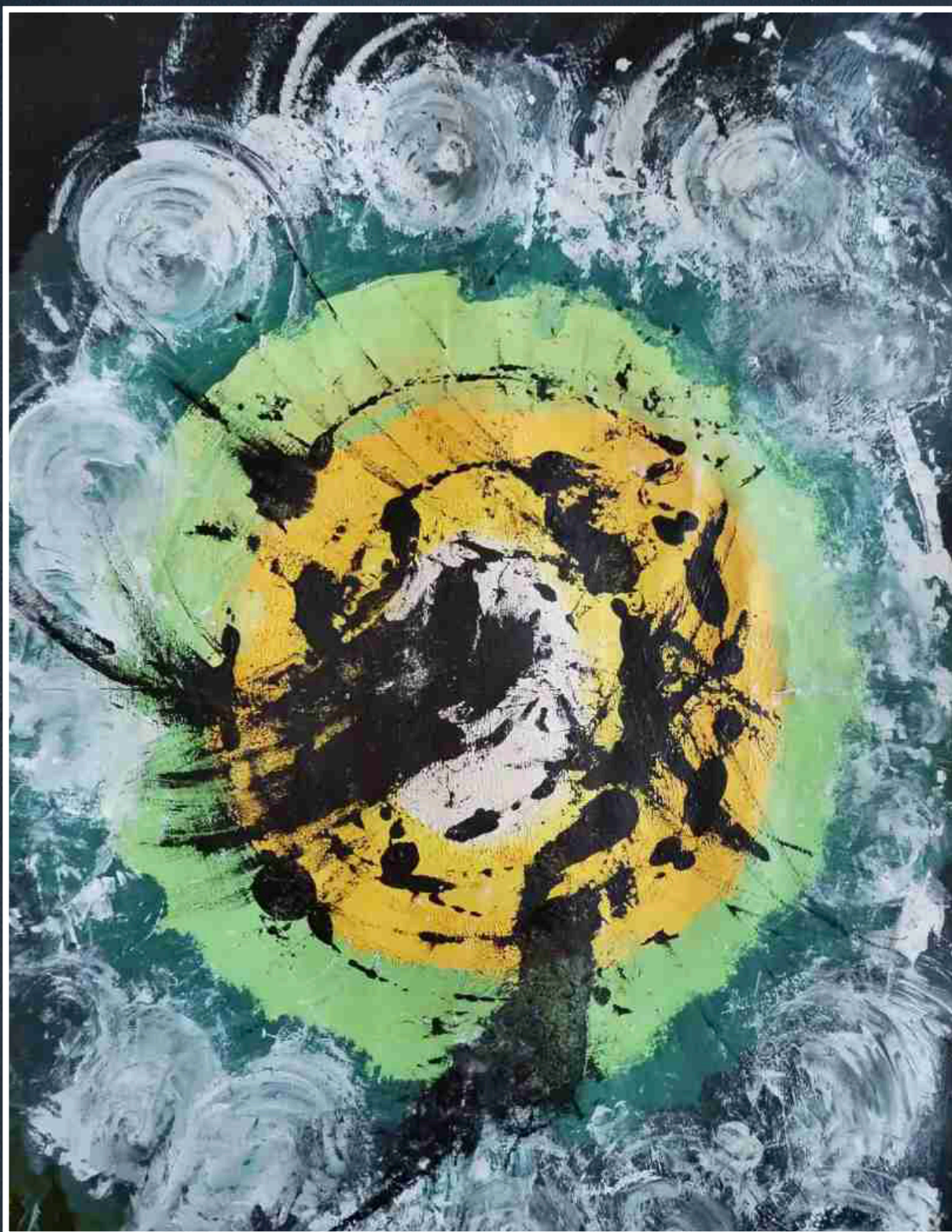

ЗВОНУ

лист ученика ОШ „Свети Сава”

Младеновац, јануар | 2025.

ПРИЈЕМ ЂАКА ПРВАКА

У понедељак, 2. септембра 2024. године, ОШ „Свети Сава” са узбуђењем и радошћу дочекала је нову генерацију ђака првака, а приредбу добродошлице припремили су старији другари.

Драга децо, у овом животном поглављу ћемо стварати заједничке успомене и стицати знање уз помоћ учитељица са дугим професионалним искуством, а то су : Биљана Вићовац, Гордана Васиљевић, Ана Билић, Милена Павићевић Милошевић, Милина Живановић и Марија Леринц Чокић.

Поштовани родитељи, хвала на указаном поверењу! Нека нас мото наше школе заувек води: „Знањем да владамо, васпитањем да освајамо, а пријатељством да побеђујемо јер је Свети Сава светлост која се не гаси”.

НАЈМЛАЂИ ОСНОВЦИ У ШКОЛСКОЈ БИБЛИОТЕЦИ

У току месеца септембра реализоване су четири групне посете најмлађих основаца школској библиотеци. У пријатној атмосфери, ученици су се кроз разговор са школским библиотекарком упознали са простором, правилима понашања у библиотеци и начинима коришћења и чувања библиотечке грађе. Читајући делове омиљене књиге за децу, ученицима је указано на значај читања, развијања маште и читалачке културе.

Део времена био је намењен за упознавање ученика са насловима за њихов узраст.

ЕВРОПСКИ ДАН ЗА УЧЕНИКЕ НАШЕ ШКОЛЕ

Позивно писмо Дечјег културног центра трећу годину стиже на адресу наше школе. Ове године подразумевало је позив за заједничко обележавање Европског дана језика у тек отвореној Европској кући. Ученици су имали могућност да у језичком пасошу као потврду о познавању културе и језика одређене земље освоје печате и учествују у томболи. На радионицама су обогатили своја знања о језику и култури. Други део наше посете реализован је са члановима библиотечке секције и имао је за циљ посету Америчком кутку. Посета је укључивала упознавање са садржајима које ова установа нуди у васпитном, културолошком и едукативном смислу.

МЕЂУНАРОДНИ ДАН ПИСМЕНОСТИ

Школски библиотекар је са ученицима петог разреда 8. септембра обележио Међународни дан писмености. Реализоване активности имале су за циљ подизање свести о значају писмености на путу целоживотног учења. Након обраде садржаја који је укључивао усвајање основних појмова о настанку писма, етапе развоја, настанак и развој материјала за писање, појаву рукописне књиге, штампарије и првих библиотека, ученици су (подељени у групе) проверили усвојене појмове учествујући у квизу знања. На самом крају, неправилно написане речи су заменили правилним на паноу који су израдили чланови библиотечке секције.

ПОСЕТА АМЕРИЧКОМ КУТКУ

Као заједничка активност школске библиотеке и стручног актива страних језика наше школе, а поводом обележавања Европског дана језика, чланови библиотечке секције су са осталим ученицима посетили Амерички кутак у Београду. Уз стручно вођење библиотекара ове установе ученици су се ближе упознали са простором, расположивим ресурсима и програмом рада. Како би овај простор доживели на прави начин, део времена је био намењен за учење кроз едукативне игре на енглеском језику, претраживање фонда и избор наслова за читање према личним интересовањима и могућностима. Захваљујући неговању успешне сарадње на локалном и регионалном нивоу, за ученике ова посета представља веома корисно искуство у свеукупном личном развоју и напретку.

ЧЛАНОВИ БИБЛИОТЕЧКЕ СЕКЦИЈЕ У ПОСЕТИ БИБЛИОТЕЦИ ГРАДА БЕОГРАДА

На дан обележавања Европског дана језика чланови библиотечке секције наше школе су посетили Библиотеку града Београда. Захваљујући пријатној колегиници Исидори из БГБ која је ученике провела кроз сва одељења, обучила вештинама коришћења библиотечке грађе и указала на историјски, образовни и културолошки значај ове јавне библиотеке, ученици су били у прилици да усвоје нова теоријска и функционална знања неопходна на путу целоживотног учења. Ова посета представљала је за ученике драгоцену и веома корисно искуство.

ПРОМОЦИЈА НАСЛОВА ЗА НАЈМЛАЂЕ

Серија књига о унапређењу социоемоционалних компетенција развија и негује одговорност, самоконтролу, асертивност и самопоуздање код ученика. Зато, драга децо, дођите у школску библиотеку и упознајте госпођицу Хоћу, Мирка Бесомирка, господина Из, госпођицу По, Ану и господина Страхоједа.

МУЗИЧКИ ВРЕМЕТПЛОВ -ЕВРОПСКИ ДАН ЈЕЗИКА-

Често се наводи како је сврха језика комуникација. Међутим, немогуће је свести језик само на тај ниво. Ми можемо да комуницирамо и невербално, знаковним језиком, гестовима, изразима лица и покретима тела, можда не толико успешно, али довољно да се том врстом комуникације испуни циљ преношења и пријема поруке. Језик је ту не само како бисмо могли с неким разговарати већ и како бисмо могли да мисли и осећања пренесемо у речи. А то је и двосмерни процес, јер размишљање зависи и од језика на којем размишљамо. Контролиши језик и моћи ћеш да контролишеш мисли.

Зато је важно славити језик и чувати га, чувати свако његово наречје, сваки његов облик. У разноликости је лепота, али и снага језика. Не говори се тек тако да се вредност човека може мерити бројем језика које говори. Замислите само колико познавање различитих језика може да утиче на размишљање, на разумевање културе и уметности других и далеких нација, а самим тим и на разумевање других људи и прихватање онога што јесу.

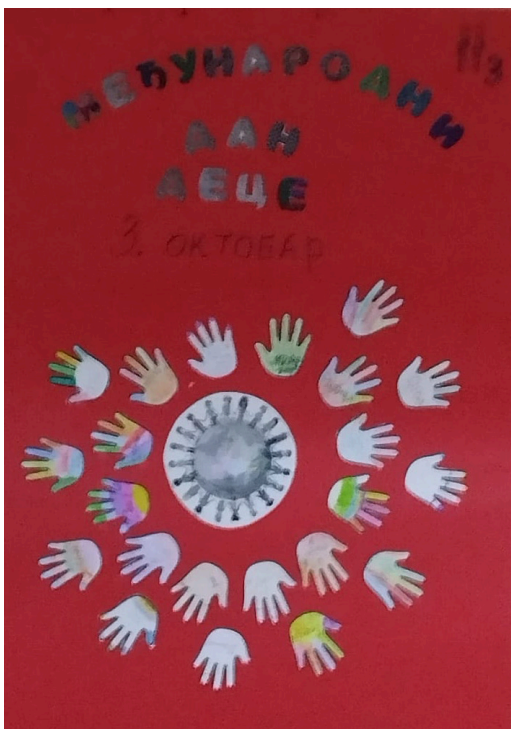
Зато смо се и ове године, дана 27. септембра, окупили да прославимо Европски дан језика, да приказујући традицију и обичаје различитих народа укажемо на то како те разлике не морају да нас доводе у сукобе већ савршено могу да функционишу заједно. Тема Европског дана језика била је Музички времетплов те смо могли да уживамо у приказу и звуцима различитих музичких стилова и плесова које су припремили ђаци уз помоћ учитељица и наставника. То је било пропраћено и традиционалним штандовима на којима се могла наћи храна из земље коју тај штанд представља, али и историјске занимљивости те прикази народних ношњи и макете културноисторијских споменика. Приметно је било да су у програму подједнако уживали и посетиоци и учесници.

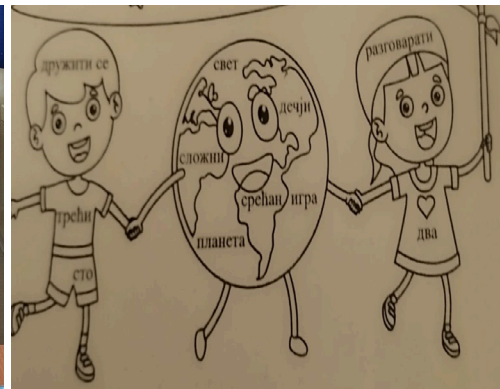
Како је музика била у првом плану, намеће се питање због чега се она разликује од народа до народа. Колика је улога историје, културног наслеђа, менталитета? Тако нешто тешко можемо с прецизношћу одредити. Но једно је сигурно: музика умногоме зависи од језика, и сама по себи јесте језик којим и комуницирамо и исказујемо мисли и осећања. Овом манифестацијом још једном смо показали да лепота лежи у различитости и да уметност, ма колико била национално обојена и предодређена, не познаје границе.

3. ОКТОБАР - МЕЂУНАРОДНИ ДАН ДЕЦЕ

Дан деце је време када се скреће пажња на важност дечјих права, срећног детињства и безбедног окружења за свако дете. Ученици 2/3 су обележили овај дан различитим активностима. Слушали су музику и певали, разговарали, решавали различите задатке, цртали... Дан је био раздраган и испуњен.

ДЕЧЈА НЕДЕЉА

„Деце има разне,
али свако дете је личност.
Разлике нису казне,
у разликама је наша сличност.“

Стиховима Љубивоја Ршумовића наша школа је започела обележавање Дечје недеље чији је овогодишњи слоган „Ја сам дете, имам план – толеранција и љубав за сваки дан.“ Кроз пригодне презентације ученике смо подсетили шта значи и зашто је важно развијати толеранцију и емпатију. Поштовањем других заслужујемо да и ми будемо поштовани. То ће нам помоћи да изградимо боље међусобне односе, развијамо саосећајност и постанемо они који доприносе миру и слози у друштву. На тај начин свет постаје лепше и боље место за све нас. Колико су схватили значај ове теме говоре ликовни и литерарни радови наших ученика.

СПОРТСКИ ДАН

Други дан обележавања Дечје недеље резервисан је за спортске активности. Традиција је да се тог дана родитељи такмиче, а деца су навијачи.

Са наставницима физичког васпитања одабране су игре. Пре почетка такмичења родитељи су се добро загрејали. Прва игра била је провлачење испод конопца, затим полигон спретности и прескакање дуге вијаче. Родитељи су озбиљно приступили играма, а деца су као и увек била најватренији навијачи. Све је протекло у правој спортској атмосфери.

ЈЕСЕЊИ БАЗАР

Трећи дан Дечје недеље традиционално је резервисан за базар хране. И овог пута било је много посетилаца који су уживали у укусним ђаконијама, спремљеним с пажњом и љубављу. Уживање у храни свакако су употпунили дечји осмеси.

ЈЕСЕЊИ КРОС

МАСКЕНБАЛ

Кроз чаробни свет бајки провели су нас наши прваци са својим учитељицама. Најдивније боје јесени представили су другаци. Колико је важна животна средина и значај рециклаже показали су нам ученици трећег разреда, док су најстарији, ђаци четвртаци, представили познате личности.

**„ТРУД СЕ УВЕК ИСПЛАТИ, АЛИ НЕ НЕЖНО ОНДА КАДА СМО МИ
МИСЛИЛИ, ВЕЋ УГЛАВНОМ КАДА ДОЂЕ ПРАВО ВРЕМЕ.“**

Интервју са архитектором Катарином Стојић, бившом ученицом наше школе

Каква сећања имате на ОШ „Свети Сава“?

За основну школу вежу ме само најлепше емоције, пре свега неки осећај слободе. Било је јако опуштено, безбрижно и мислим да је „Свети Сава“ школа која даје деци слободу да се баве чиме год желе. Ја је некако тако памтим. И наравно, памтим другаре, памтим неке другаре којих више нема. На то вас нико не припреми да већ десетак година након основне школе неки људи из вашег одељења неће више бити живи. Зато морам да споменем Нину Шмит и Александра Лазића. Они су нажалост трагично преминули тако да бих волела њих да споменем.

Какав утисак имате о нашој школи данас?

Па некако осећај је исти, делује ми јако весело, опуштено. Не знам сад како је вама овде, мени делује јако весело и ведро.

Колико су се деца променила у односу на Вашу генерацију?

Искрено не знам, ја нисам од тих људи који сматрају да су ове генерације све горе. Мислим да су деца сјајна, а да су одрасли ти који су проблем.

Да ли је неко од наставника посебно утицао на Вас и на који начин?

Па пре свега моја учитељица Софија Ђурић. Она ми је усадила љубав према школи и заиста ме вежу јако лепе успомене за њу. Потом моја разредна Драгана Блазић, Анита Јовичић, Лука Каран. Заиста много људи.

У коју средњу школу сте ишли?

Ишла сам у Гимназију Младеновац, природно-математички смер и ту су ми омиљени предмети били математика и ликовно.

Да ли сте имали нека друга интересовања осим архитектуре и, ако јесте, због чега сте се определили за архитектуру?

Па само сам у неком тренутку у средњој школи схватила да архитектура обједињује сва моја интересовања. У почетку ми је математика била омиљени предмет, волела сам и физику и ликовно, књижевност, драмску секцију... сви предмети могући. И онда сам у једном тренутку схватила да је архитектура и инжењерски и уметнички факултет. Тако сам се определила и нисам се покајала.

Како сте добили идеју за прављење свог архитектонског студија и колико је тешко бити млади предузетник у Србији?

Ја сам од малих ногу знала да ћу пре или касније бити предузетник. Такође, ја потичем из предузетничке породице и онда је то неки логичан ток. Сматрала сам и очекивала да ће се то десити касније, међутим након факултета радила сам у бироу пола године и нисам више имала стрпљења за то. Желела сам што пре да кренем сама и још увек се нисам покајала. Видећемо.

Да ли вас је неко посебно подржавао у испуњењу свог циља?

Некако сам схватила да веће пројекте и прилике можете да остварите само ако радите сами и да ако већ морам доста са радим боље је да радим за саму себе па макар често и бесплатно и ван радног времена. Увек је та слобода коју добијете и тај моменат да радите за себе нешто што је изнад новца. Желела сам што пре да кренем и нисам се покајала, пре свега зато што кад тако млади кренете у предузетништво нико од вас не зависи и ако имате неки месец који није био добар, ви знате да немате особе за које одговарате. Мислим да је чак теже неким мојим старијим колегиницама да донесу ту одлуку, зато што имају породицу и што су одговорне за своју децу. Као неко ко је тек завршио факултет имала сам ту лакшу позицију да ризикујем.

А да ли вас је неко посебан подржавао у испуњењу вашег циља?

Па пре свега моја породица, а ако бих морала неког да издвојим то је мој рођени брат Алекса - он је прва линија подршке.

Да ли је и колико је занимљиво бити уредник и новинар?

Јако је занимљиво с тим што је мени додатан посао и никад се нисам бавила само тиме. Часописи где сам ја уредник су стручни часописи који су и везани за архитектуру и за дизајн ентеријера. Ја сам у то упловила случајно. Кренула сам да пишем прво стручне текстове, онда сам временом добијала све више обавеза и одговорности. И на крају сам постала уредник часописа „Архитекта“, а потом и креатор часописа „Концепт“. То је сад неки посао који пре свега мени пружа прилику да константно пратим све трендове у мојој струци и самим тим да се додатно образујем, али и да упознајем успешне људе из струке. Тако да мислим да је јако битно за лични развој и то је свакако занимање која оплеменењује.

Како сте дошли на идеју о „КоЗмај фесту“ и како је изгледала целокупна организација и набављање средства за тај пројекат?

„КоЗмај фест“ сам покренула са моје три другарице Невеном Вујић, Александром Симић и Надом Станојевић. Једног дана смо седеле на кафи и коментарисале како у овом граду неманичега, изашто само код нас неманишта, како би било јако лепо да и ми имамо фестивал на планини јер све планине имају свој фестивал и малтене сви градови - са -мо ми немамо. То је она једна кафа на којој стално људи добијају идеје и остане на томе. Међутим, ми смо се онда договориле да наша нећемо остати само на тој идеји и да ћемо се ми стварно потрудити да реализујемо фестивал. Требало нам је око годину дана да реализујемо први фестивал. Пола године смо само скупљале папире, распитивале се, јуриле дозволе. Када смо најзад добиле дозволе онда су нам фалила средства. После тога смо јуриле паре углавном тако што смо звале људе на фиксни, разне фирме по граду и заиста су нам помогли пре свега локални предузетници који су препознали идеју и дали су нам значајна средства. Ми смо продавале карте, задуживале се, али нисмо се покајале. Заиста смо чуле само лепе речи за фестивал. Ми сад већ организујемо другу годину, зна се и датум: 23. и 24. август следеће године. Очекујемо да „КоЗмај фест“ постане фестивал на који ће долазити људи из околних градова, а не само из нашег града.

Шта бисте поручили нашој генерацији?

Пре свега пошто вас сад очекује тај период кад треба да изаберете чиме ћете се бавити да изаберете нешто што вас интересује. Не мора то нужно да буде перспективно. Нисам за то да се занимање бира само према томе шта је перспективно јер је то врло релативно и мења се из године у годину. Треба да изаберете оно што вас лично интересује, јер неко ко ради нешто што не воли колико год се трудио никада неће бити бољи од некога ко заиста воли тај посао. И желим да кажем да је за сваки успех потребан велики рад и труд. Труд се увек исплати, али не нужно онда када смо ми мислили, већ углавном када дође право време.

РЕЧ УРЕДНИЦЕ

Do čitanja,
urednice izdanja
Katarina Stojić,
mast. inž. arh.

Ukoliko koristimo drvo kao prirodan materijal da li smo mi ljubitelji prirode ili smo oni koji uništavaju šume?

Svako od nas svakle nedelje u svoj organizam unese koliru mikoplastike dovoljno da se od nje napravi jedna kartica. U moju zaskupljuju informacija mart 2022. ostaje upamćen i po šokantnoj vesti da je mikoplastika po prvi put pronađena i u ljudskoj krvi. Svi odemo se složiti da je krajnje vreme za agnitiivnu prou o ekologiji. Paradoksalno, ova tema je postala nova granica marketinga, te smo svedoci sve češćih kampanja prikrivenih za pretenzozni zeleni natpis, čije se angažovanje uglavnom završava na lepo dizajniranom ambalaži, a krajnji cilj ostaje isti – beskonačna prodaja. Teme broja ovoga puta merjamo podsticajnim pitanjima. **Koliko enturjeri mogu biti održivi? Da li je moguće saizdati potpuno ekološki objekt?** Ukoliko koristimo drvo kao prirodan materijal da li smo mi ljubitelji prirode ili smo oni koji uništavaju šume? Znači i da se za kopte i bostirnoiti, koje se vezuju za pojam mode, knje djenica da globalna moda industrija utiže više na zagađenje vazduha i efekat staklene bašnje nego kompletna auto industrija? Da li se svi popularije „ekološki“ alternative zaista toliko brinu za životnu sredinu? Koliko je, primera radi, veganska koža ekološka ukoliko uzmemo u obzir da se pravi od nafte?

Moramo biti oprezniji pre nego što osudimo male, nezvolitke okruženje. **Istreni borci za održivu sredinu prirode da i njihovi načini života nisu u potpunosti ekološki, jer je to praktično nemoguće u savremenom trenutku.** Kako se teme ekologije i održivosti višedomonalno, potvrdili smo se da čitaocima približno dostupne alternative. **Svaki mali pomak je podsticajan.** Svakodnevno donositi mudre i svestične odluke nije nemalo jednostavno ali je moguće. Nažalost, male istraživanje je pokazalo manjak domaćih ekoloških projekata. Ukoliko nismo u mogućnosti da biramo ekološke alternative nekada je savremeno dovoljno brati i ignorisati male lokalne trendove, umesto velikih konzumerističkih lanaca.

Ekologija u doba konzumerizma?

Vreme je da zasučemo rukave!

ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ У ПЛИВАЊУ

На Општинском такмичењу у пливању наши ученици су били сјајни и остварили су следеће резултате:

- Краул 50 метара 7. и 8. разред: Михајло Јанковић освојио ПРВО, а Дуња Мијатовић ДРУГО место
- Прсно 50 метара 5. и 6. разред: Новичић, Богдан ТРЕЋЕ место
- Прсно 50 метара 7. и 8. разред: Јанковић, Михајло ПРВО место, Јеремић Емилија ПРВО место
- Леђно 50 метара 5. и 6. разред: Нешић, Мина ПРВО место, Страхиња Јанковић ТРЕЋЕ место
- Леђно 50 метара 7. и 8. разред: Михајло, Јанковић ПРВО место и Емилија Јеремић ПРВО место.

ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ У КОШАРЦИ

На Општинском такмичењу у кошарци окупиле су се најбоље екипе основних школа на територији нашег града. Спортски дух и фер-плеј обележили су ове дане. Честитке свим учесницима на достојном репрезентовању школе.

Пласман на градско такмичење оствариле су и мушка и женска екипа ученика петог и шестог разреда. Женска екипа седмог и осмог разреда у неизвесној утакмици освојила је друго место.

Честитке, децо!

ПРИЈЕМ ПРВАКА У ДЕЧЈИ САВЕЗ

Драги наши прваци, трудите се да дајете све од себе, да вас воде знање, лепе мисли, другарство и добре намере.

Честитке на почетку једног лепог путовања!

МЕЂУНАРОДНИ ДАН ХРАНЕ

Ђаци прваци обележили су 16. октобар – Међународни дан хране уз веома важну поруку: Живите и храните се здраво! Час је организован уз свесрдну помоћ родитеља.

ДАН ЈАБУКЕ – 20. ОКТОБАР

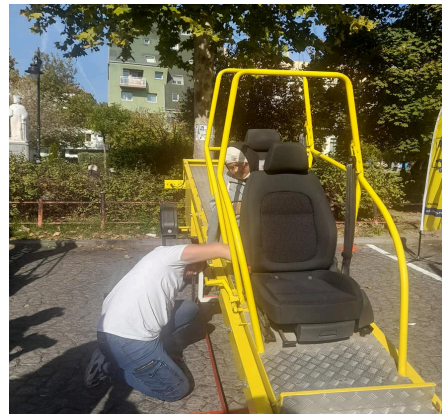
У специјалном одељењу наше школе обележен је међународни Дан јабуке. На крају дана ученици су направили воћну салату и почастили другаре из других одељења.

КАРАВАН БЕЗБЕДНОСТИ САОБРАЋАЈА

Данас је у центру града одржана манифестација „Караван безбедности саобраћаја“ која има за циљ повећање свести грађана о важности поштовања саобраћајних прописа и унапређење безбедног учешћа у саобраћају.

Ученици су имали прилику да погледају како изгледа симулација саобраћајних незгода, увиђаја, као и поставку возила и опреме МУП-а.

ПРЕДАВАЊА ДОМА ЗДРАВЉА

Патронажна служба Дома здравља ученике 4. разреда наше школе упознала је данас путем презентације шта је пубертет, какве промене и понашања доноси и како се понашати у том периоду одрастања.

О ОДГОВОРНОСТИ И САМОКОНТРОЛИ

- РАДИОНИЦЕ СА УЧЕНИЦИМА ДРУГОГ РАЗРЕДА -

У току месеца октобра започеле су радионице у школској библиотеци са ученицима другог разреда. Овој узрасној групи ученика представљене су књиге за децу „Господин Из и госпођица По“ и „Мирко Бесомирко“ које на занимљив начин говоре о значају развијања одговорности и самоконтроле. Одговарајући на бројна питања у вези са извршавањем свакодневних обавеза и понашањем у различитим ситуацијама, ученици су уз помоћ библиотекара успели да увиде везу између избора и последице и проналазе решења како да стања преплављености непријатним емоцијама преточе у смиреност контролишући своје понашање. Часови у библиотеци су одржани у корелацији са часом одељенског старешине.

ПОСЕТА САЈМУ КЊИГА У БЕОГРАДУ

Ученици наше школе посетили су Сајам књига у Београду. С обзиром да је 24. октобар био програмски осмишљен као Школски дан, ученици су поред куповине жељених наслова, уживали у разговору са омиљеним писцима и дружењу са својим вршњацима. Било је и оних ученика који су данашње искуство и задовољство избором наслова радо поделили са другима.

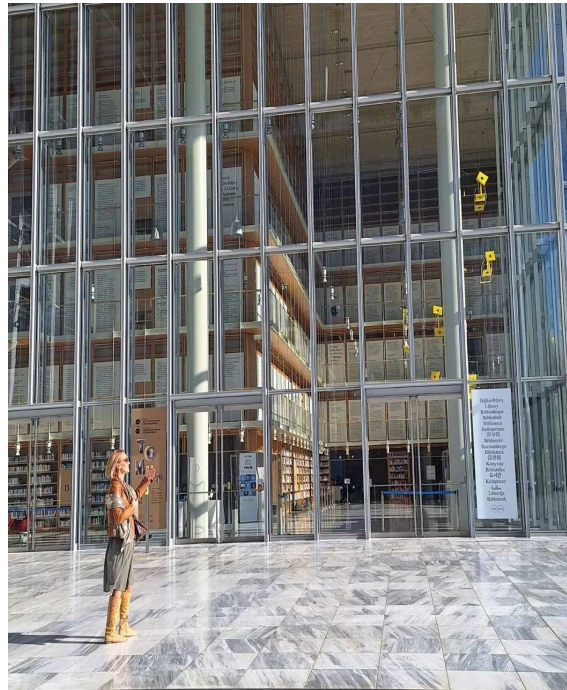
РАЗГОВОР СА ШАМПИОНОМ

Протекле школске године наша школа учествовала је у пројекту Олимпијског комитета „Промоција олимпијских вредности – поштовање, пријатељство, изузетност“. Од шездесет четири школе, наша је ушла у велико финале и заузела четврто место. Део освојених награда уручене су нам на дан такмичења, а најважнија, посета шампиона, обрадовала нас је јуче када је нашу школу посетио Лазар Ковачевић, репрезентативац Србије у стрељаштву. Кроз добро осмишљен разговор представника Олимпијског комитета, а и питања наших ђака, упознали смо се са спортским почецима младог стрелца, узбудљивим тренуцима у његовој каријери, навикама и искуствима која су од њега направила успешног спортисту. Као освајач европских, светских медаља, различитих купова, Лазар нам је у својој занимливој животној причи показао да се марљивим радом, упорношћу, вером у себе, подршком ближњих може постићи све. Такође, представници Олимпијског комитета уручили су спортске реквизите који су део поклона за четврто место. Незаобилазни део свакако била је и спортска активност у којој су радо учествовали наши ђаци, уз помоћ тренера.

СТРУЧНА ПОСЕТА НАЦИОНАЛНОЈ БИБЛИОТЕЦИ ГРЧКЕ У АТИНИ

Школска библиотекарка је у првој недељи новембра са осталим члановима пројектног тима Еразмус+ „Посебни пријатељи“ посетила Националну библиотеку Грчке у Атини. Библиотека се налази у оквиру културног центра Фондације Ставрос Ниацхорос. Део фонда можете позајмити и користити ван простора библиотеке. Посебан део је намењен активностима са децом и веома је пријатан, модеран и високо опремљен.

У истоименом парку и у веома модерној згради, поред библиотеке налази се и Национална опера. Парк се простире на 210.000 м2 и намењен је јавним окупљањима, културним, спортским и рекреативним активностима.

Истог дана чланови тима су поред културних, имали и едукативне радионице у природи.

Захваљујемо се @Еразмус+ на реализацији програма.

Co-funded by European Union.

УСПЕШНО РЕАЛИЗОВАНА МОБИЛНОСТ У ОКВИРУ ЕРАЗМУС+ ПРОЈЕКТА ШКОЛЕ “SPECIAL FRIENDS”

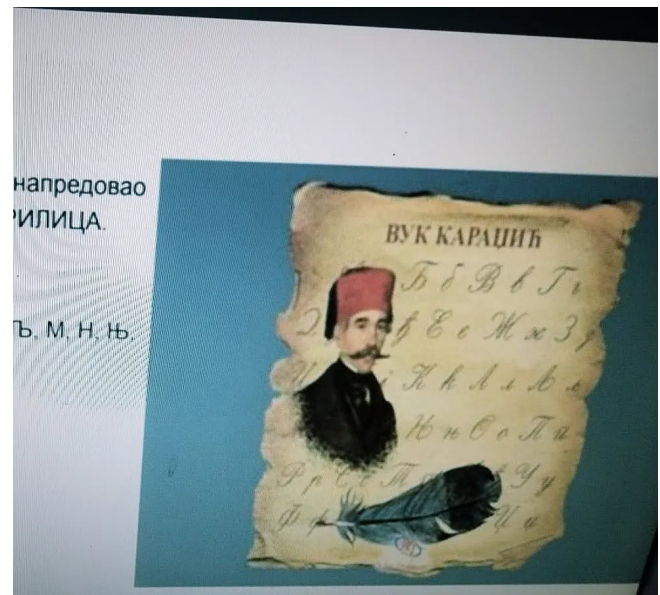
Представници наше школе успешно су савладали курс “Drama Techniques: Developing Self-Expression, Communication and Social Skills for All Students” који је одржан у Атини од 4. до 9. новембра 2024. године. Мобилност учесника као део међународног Еразмус+ KA1 пројекта мобилности наше школе под називом “Special Friends” имао је за циљ усвајање иновативних метода и техника у развијању и унапређењу социјалних и комуникацијских вештина свих ученика. Курс је био у организацији “Europass Teacher Academy” и поред едукативних садржаја подразумевао је и реализацију културних активности као што су посета Акропољу, парку Ставрос, Националној библиотеци Грчке, као и Националном археолошком музеју. Поред Србије, курсу су присуствовали представници европских школа из Италије и Чешке. Наша школа се присутнима представила кратким филмом и резултатима истраживања спроведеним у месецу септембру ове године.

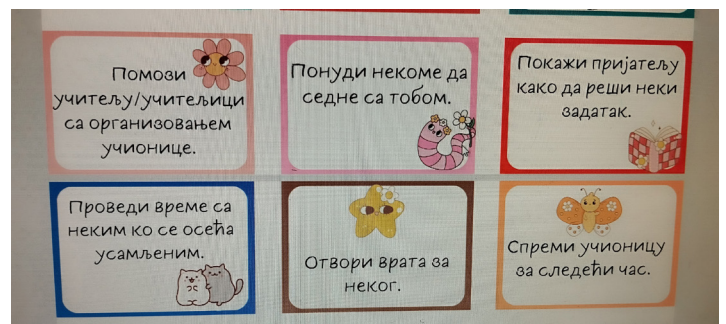
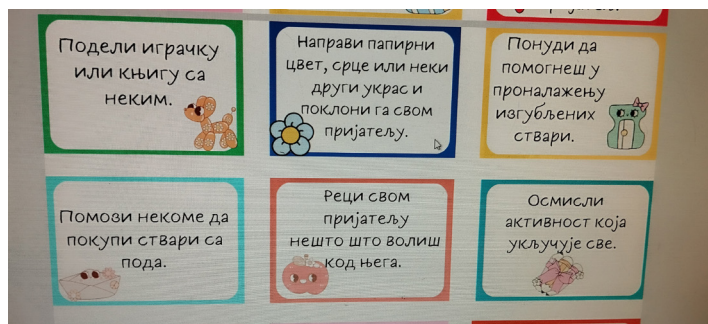
oriје i književnosti
 dine, obелеžili su
 su ovom prilikom
 radu mlađim
 ačajnih informacija
 okom kviza znanja koj

Презентацију приредили: Лена Марић (6/3) и Николета Милић (6/1)

A wide-angle photograph of a classroom filled with students. The students, of various ages, are seated at long wooden desks arranged in rows. They are all looking towards the front of the room, where a teacher is likely standing. The classroom features a large window on the left with red curtains, and a wooden storage unit with glass doors in the background. The room is brightly lit by overhead fluorescent lights.

ДАН ЛЪУБАЗНОСТИ

Уважавајмо другачије од нас јер лепота је у различитости. Употреби магичне речи: хвала, молим извини, изволите. Према савременој психологији љубазност према другима увећава нашу срећу, бити љубазан је пре свега једна здрава навика коју треба свакодневно неговати.

Данас помо¹зимо комшији, колеги с посла, рођаку, захвалимо се, осмехнимо се, пошаљимо лепе поруке драгим особама. Лепо понашање према другима је пожељно свакога дана, зато будимо љубазни према свима који нам се обрате, саслушајмо их, поклонимо им пажњу и разумевање, покажимо емпатију јер нам је она свима потребна.

ОБЕЛЕЖЕН МЕЂУНАРОДНИ ДАН ТОЛЕРАНЦИЈЕ

Са циљем указивања на значај поштовања, прихватања и уважавања богатства различитости у нашој школи је обележен Међународни дан толеранције. Програм је био у организацији школске библиотеке, а реализатори су били чланови библиотечке секције и представници Ученичког парламента. Поред презентације о значају и облицима толеранције, ученици шестог разреда су могли сазнати и на који начин нам књиге помажу да толеранцију прихватимо као форму изражавања и начин да будемо бољи у свакодневном животу. Представници Ученичког парламента су указали на значај толерантног разрешења одређених ситуација кратким драмским комадима са циљем неговања љубави и наклоности као непресушне људске потребе. За сам крај, ученици су одговарали на питања из квиза који је за ову прилику приредио ученик Растко Шарчевић. Програму присуствовали психолози, педагог и помоћник директора школе.

Захваљујемо се ученицима учесницима, реализаторима програма, колегама и ауторима ликовних радова који су на ову тему израђени у корелацији са наставом ликовне културе.

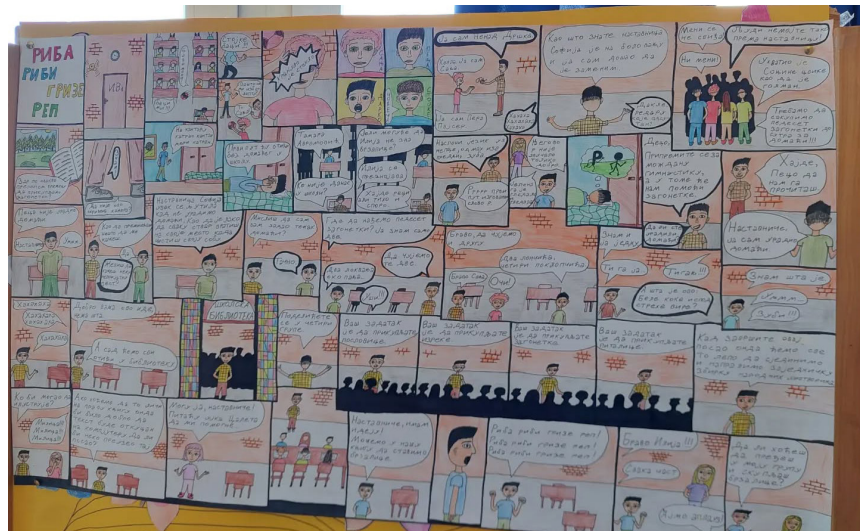

Аутори презентације: Ленка Кандић и Калина Васиљевић 6/1 – чланови секције

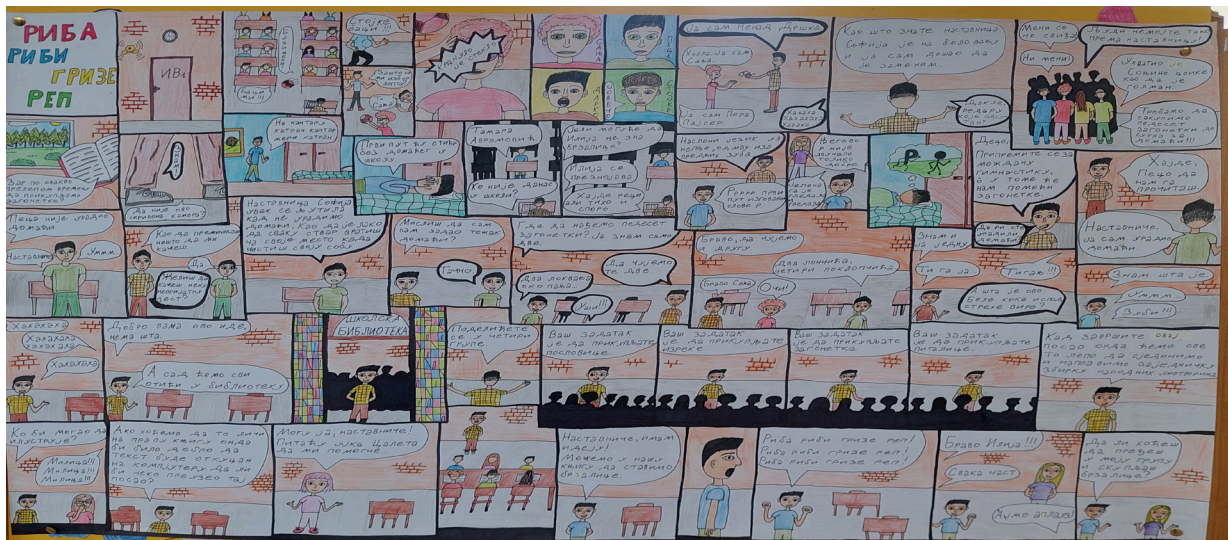
Представљање прича из књиге „Риба риби гризе реп“: Сава Ристовић и Мина Нешић 6/1, Лена Марић 6/3, Милица и Даница Црногорац 7/2 и Јованка Ајети 7/2 – чланови секције

Глума: Стефан, Ива, Петра, Сара, Милица, Ивона, Сара С, Уна, Лука, Јован, Лана – представници Парламента

Квиз: Растко Шарчевић – члан Парламента

ЛИКОВНИ РАДОВИ НА ТЕМУ ТОЛЕРАНЦИЈЕ

ГОДИШЊИЦА БИТКЕ НА ВАРОВНИЦАМА

Пре тачно једанаест деценија на овом истом месту исписана је славна историја нашег краја. Сећајући се Космајско–Варовничке битке, чувамо од заборавља људе, а подсећамо да су част и слобода једина права истина.

Све је почело када је Врховна команда наредила да се трупе из Београда повуку на Варовнице. Од војске на Варовницама зависио је исход свих операција на западном фронту. Овде су непријатеље сачекали трећепозивци, старији мештани Младеновца и младеновачких села. Битка се водила од 6. до 10. децембра 1914. године и њен исход допринео је величанственој победи у Колубарској бици. О жестини тешке, јуначке и крваве борбе говори и име једне варовничке падине – Касапско брдо. У овој бици није победило само оружје, победила је храброст, одлучност и заједништво.

Историја је чувар сећања, а људи су чувари историје. Космајско–Варовничка битка симбол је победе када је најтеже и када изгледа немогуће. Она је светионик историје младеновачког краја. За наше прадедове није постојало повлачење, тако за нас не сме да постоји заборав. Живите вечно, преци наши! Част нам је да смо ове године били део обележавања 110. годишњице славног боја.

НОЋ БИБЛИОТЕКЕ

- ОБЕЛЕЖАВАЊЕ ЈУБИЛЕЈА -

Актив школских библиотекара општине Младеновац је учествовао у припреми и реализацији програма „Ноћ библиотеке“ на позив и у организацији Библиотеке „Деспот Стефан Лазаревић“. Програм Чита(ј)мо Бранка је реализован 6. децембра на децембарском одељењу и био је посвећен јубилеју – 200 година од рођења Бранка Радичевића. У програмском делу учествовали су ученици из шест младеновачких основних школа. Ученице наше школе Лена Марић, Лана Јовашевић и Теодора Вујанић су рецитовале добро познате стихове, док су Даница Црногорац, Наталија Гајић и Нада Лазаревић дочарале програм песмом и извођењем композиција на гитари. Захваљујемо се Библиотеци „Деспот Стефан Лазаревић“ на позиву у нади да ће ова манифестација постати традиција.

СПОРТ ЗА СВЕ

Ученици специјалних одељења наше школе учествовали су 4.12. 2024. године у хали Пионир на спортској манифестацији „Спорт за све“ која се организује поводом Међународног дана особа са инвалидитетом. Такмичење је рекреативног карактера, а учествовала су деца из различитих школа из више градова. Манифестација се организује уз подршку Секретаријата за спорт и омладину града Београда.

ДИСЕМИНАЦИЈА УСВОЈЕНИХ ЗНАЊА У УСТАНОВИ У ОКВИРУ ЕРАЗМУС+ ПРОЈЕКТА МОБИЛНОСТИ „ПОСЕБНИ ПРИЈАТЕЉИ“

Учесници мобилности у оквиру Еразмус+ пројекта „Посебни пријатељи“ започели су ширење усвојених знања. Дисеминација унутар установе подразумевала је реализацију радионице са наставницима разредне и предметне наставе, дефектолозима и стручним сарадницима. Циљ је био унапређење комуникације и сарадње за све учеснике употребом техника концентрације, пажње, слушања, разумевања и самоизражавања уз реч, музику, покрет и глуму.

СТИЖУ ПРАЗНИЦИ

Празници су време окупљања породице. Одељење 1/4 као велика породица одржало радионицу „Тајно даривање“.

РАДИОНИЦА ЗА ПРЕДШКОЛЦЕ

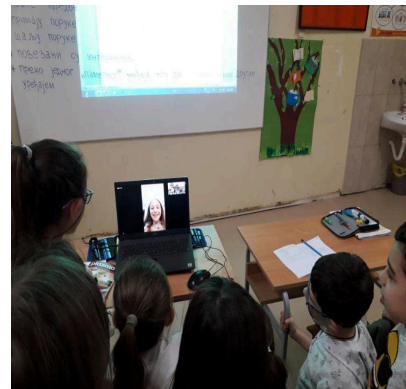
У суботу, 21. децембра, одржана је прва радионица за будуће ђаке у школској 2024/2025. години. Откако се радионице организују у нашој школи, ова прва посвећена је предстојећим празницима, а припремили су је наставници енглеског, немачког и српског језика. Кратка приредба коју су извели наши ђаци претходила је креативном делу активности када су гости, наши драги предшколци, заједно са учитељицама и наставницама правили различите честитке, украсе и декорације са новогодишњим мотивима.

Безбрижност, осмеси и дивна празнична атмосфера красили су сусрет. До следеће радионице! Срећни празници!

ЧАСОВИ ДИГИТАЛНОГ СВЕТА У 1/3

На часу дигиталног света ученици 1/3 одељења учили су о томе како су се поруке преносиле некада, а како се преносе сада. Анализирали су и упоређивали традиционалне видове комуникације и комуникације посредством дигиталних уређаја. Све научено су и практично применили. Другарица која је више дана одсутна са часова, послали су поруку за брзо оздрављење на два начина. Спремили су јој писмо, а након тога су обавили видео позив. На забаван и практичан начин су учили како дигитални уређаји олакшавају комуникацију и чине је бржом.

РАЗМЕНА ЗНАЊА И ИСКУСТВА СА КОЛЕГАМА НА ЛОКАЛНОМ НИВОУ

Представници пројектног школског тима су у оквиру Еразмус+ пројекта „Посебни пријатељи“ у претпоследњој недељи децембра одржали радионицу са представницима школа општине Младеновац. Учесници су били представници четири младеновачке основне школе и Школе за основно образовање одраслих. Реализоване активности су протекле у веома креативној, динамичној и подстицајној атмосфери, па можемо рећи да су постављени циљеви радионице у потпуности остварени.

Искрено се захваљујемо представницима ОШ „Коста Ђукић“, ОШ „Живомир Савковић“, ОШ „Биса Симић“, ОШ „Момчило Живојиновић“ и Школи за основно образовање одраслих Младеновац на учешћу и успешној сарадњи.

ФОНДАЦИЈА РШУМ

У Народној библиотеци Србије је Наталија Пантић (4/3) доделила 3. награду. Награда је дигитални сат и диплома.

Свим учесницима Конкурса захвалио је књижевник Љубивоје Ршумовић.

Драги млади аутори и ауторке, драги родитељи, наставници и ментори, хвала вам на учешћу у нашем креативном подухвату. Срдачне честитке награђеним и похваљеним ученицима, и велики поздрав и подршка свима који су послали радове. Скупа сте, својим песмама и причама, улепшали овај свет“, поручио је Љубивоје Ршумовић.

Скуп је отворио Владимир Пишталo – управник Народне библиотеке, а учесницима се обратио и представник Министарства просвете Ивица Радовић.

Фондација РШУМ и Министарство просвете Републике Србије расписали су Литерарни конкурс за ученике основних школа на слободну тему, који је трајао од 15. 4. до 15. 5. 2024. године. У регуларном року на Конкурс је приспело 1.365 литерарних радова из 279 основних школа. Само број учесника и освојено 3. место је показатељ великог Наталијиног успеха. Све честитке!

„ШАЉИВА ПРИЧА“

Трећа награда Тари Степановић (4/3) у категорији прозе на Фестивалу хумора за децу одржаном 36. пут у Лазаревцу.

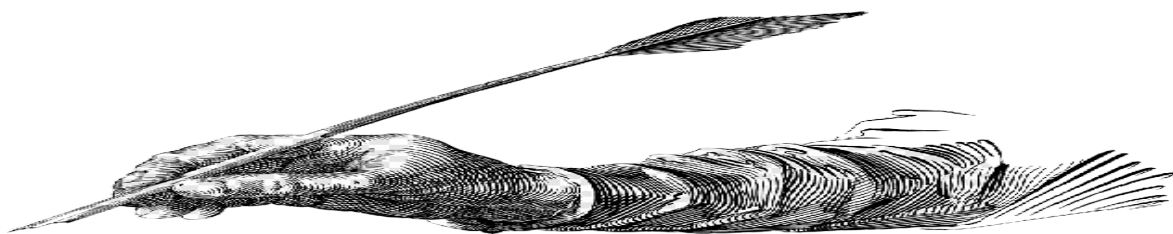
Фестивал има међународни карактер и одржава се сваког септембра. Жирирање је одржано током летњег распуста када је Тара још увек била трећи разред.

ИГРАЛЕ СЕ ДЕЛИЈЕ....

Манифестација у част завичајног песника Милорада Петровића Сељанчице одржава се сваке године крајем јула у његовој родној Великој Иванчи. Ученици 4/3 су били успешни на се литерарном конкурс пишући о свом завичају. Војин Павићевић 2. место, Нађа Дубоњац и Лазар Коруновић 3. место.

ДОБРОЋУДНО МЕЧЕ

Било једно доброћудно мече.
Свако вече кад падне вече,
и ако му нико не рече,
иде у кревет да спи
и звезде да броји.

А кад дође зимски дан,
тада и мама и тата иду у сан.
Онда доброћудно мече,
почне колаче да пече.

Снег веје, свуда пахуље сеје,
дрвеће ћути, месец се љути.
А доброћудно мече,
своје колаче сече.

Кућом се шири мирис сласни.
Одједном као да освану дан,
разби се и мами и тати сан.
А доброћудно мече поносно рече:
„Доручак је спреман!“

Војин Павићевић, 4/3

ЈА САМ ДЕТЕ

ЈА САМ ДЕТЕ, РАДОСТ СВЕТА,
НЕЖНИ ЦВЕТИЋ ШТО ПРОЦВЕТА.

САМО ЉУБАВ МЕНИ ТРЕБА
ДА ПОЛЕТИМ ЈА ДО НЕБА.

ТОПЛЕ РУКЕ МАЈКЕ МИЛЕ
НЕЖНЕ ПОПУТ МЕКЕ СВИЛЕ.

МУДРЕ РЕЧИ МОГА ТАТЕ,
ДА МОЈ СВАКИ КОРАК ПРАТЕ.

ЈА САМ ДЕТЕ, РАДОСТ СВЕТА,
НЕЖНИ ЦВЕТИЋ ШТО ПРОЦВЕТА.

ХАНА СИМИЋ, 4/3

МИ СМО ДЕЦА

МИ СМО ДЕЦА И ИМАМО ПЛАН:
ВОЛЕЋЕМО ДРУГЕ, А ОНИ ЋЕ НАС!
ПОШТОВАЋЕМО ДРУГАРЕ, ДРУГАРИЦЕ
И НАШЕ ПОРОДИЦЕ!
ГДЕ ГОД ДА КРЕНЕМО, ШИРОМ СВЕТА,
НЕКА ДРУГАРСТВО И ЉУБАВ ЦВЕТА!

ТАРА СТЕПАНОВИЋ, 4/3

ТОЛЕРАНЦИЈА И ЉУБАВ СВАКИ ДАН

ЈА САМ ДЕТЕ, ИМАМ ПЛАН.
ТОЛЕРАНТАН БУДИ СВАКИ ДАН!

СВЕ ПРИХВАТИ И СВЕ ВОЛИ
И РАЗЛИКЕ НЕ ДОЗВОЛИ.

НИКЕ ВАЖНО КО САМ ЈА.
НИЈЕ ВАЖНО КО СИ ТИ.
ЈЕР, СВИ СМО МИ ЈЕДНАКИ!

НАТАЛИЈА ПАНТИЋ, 4/3

ТОЛЕРАНЦИЈА И ЉУБАВ СВАКИ ДАН

ТОЛЕРАНТАН БУДИ И ТИ
БЕЗ ОБЗИРА КОЈЕ СИ НАЦИОНАЛНОСТИ!

ЉУБАВ И ТОЛЕРАНЦИЈА СВАКИ ДАН,
ДА СЕ НИКО НЕ БИ ОСЕЋАО ТУЖАН И САМ!

СРЕЋУ ШИРИ, ЉУБАВ ДАЈ,
СВЕ СЕ ЛАКШЕ РЕШИ УЗ НЕЖНИ ЗАГРЉАЈ!

ЈЕДНУ ЋУ ТИ ТАЈНУ РЕЋ`:
– НЕКА ТВОЈ ЗАГРЉАЈ ТОПЛОМ ЗРАЧИ
КАО НАЈТОПЛИЈА ПЕЋ!

КСЕНИЈА КЕЧА, 4/3

СТАТУА

Ја сам очаравајућа статуа. Сви који дођу у овај мзеј увек похвале мог створитеља када ме виде. Налазим се у центру и увек сам у средишту пажње. Имам дугу косу, савршено тело, али камено лице. Не смејем се, не плачем, нисам чак ни опуштена – једноставо сам камен. Чула сам како људи говоре да би ми осмех лепо пристајао. Али, како год, ремек-дело сам.

„Не разумем зашто је она најпопуларнија, није чак ни толико лепа“, чујем како каже неки дванаестогодишњи дечак.

Осетила сам да је нешто прсло у мом телу. Не знам шта или како је то могуће, али је прсло. Толико сам осетила тај бол да сам хтела да вриштим. Он није био фиички. Осетила сам га негде у дубини свог тела. Никад нисам имала емоције, али мислим да је ово нека врста туге. Још увек изгледам као безосећајно ремек-дело, нико ништа не примећује. Међутим, толико боли. Чудно је јер први пут осећам нешто. Покрет на мом лицу. Мислим да су то усне. Изгледам тужно, бар тако мислим. Осећам нешто мокро у својим каменим очима. Сада ми се све то слива низ лице. И та иста течност уништава моје лице и тело.

„Види колико је сада грозна, требало би да је ставе негде у позадину!“, чујем како неко изговара и остали се слажу.

Шта?! Зар нису говорили да желе да покажем емоције? За нису рекли да желе да изгледам налик човеку? Зашто се сада жале кад им коначно показујем емоције?

Онда долази мој створитељ и одводи ме на крај музеја, замењујући ме новом статуом која изгледа слично мени, али нема емоције. То чини да ми и још више течности крене из очију и потпуно истопи моје тело. Никада горе нисам изгледала!

Људи ме уопште више не примећују! Увек прођу поред мене и не погледају ме! Чак и они који су ми се дивили једва ме и погледају.

Неки људи долазе и износе ме из музеја, остављајући ме поред смећа.

„Изгледала је лепо пре, али сада са свим тим емоцијама на лицу, изгледа ужасно“, чујем како један човек каже.

Напољу је тако хладно. Била сам центар света, сада ниам ни део њега. Да ли су сви осуђени на овакав крај када покажу осећања?

Петра Здравковић, 7/2

ПРИЈАТЕЉСТВО ЈЕ ДАР ЖИВОТА

Пријатељство је најважнија вредност у животу. То је веза која се не заснива на интересима и обавезама, већ на разумевању, подршци и искрености. Пријатељи су као звезде на небу, они су ту да нас чувају и да нам осветљавају пут. Њима можемо поделити радост, снове, страхове, туге и тајне.

Пријатељство није само провод и смех, већ и искреност и подршка. Пријатељи нас прихватају таквима какви јесмо, са свим нашим врлинама и манама. Они су наши саборци, на њих увек можемо да се ослонимо. Прави пријатељи су увек ту за нас, и у добрим и у лошим тренуцима. Пријатељство је попут моста између два света. Можда не делимо исте интересе или мишљења, али узајамно постовање чини тај мост чвршћим. Разговором и заједничким тренуцима учимо како да постанемо бољи људи. Некада је довољно само да неко буде ту да слуша и разуме. Љубазност, смех и топлина могу бити довољни да покажу колико је пријатељство посебно. Без пријатеља живот је попут биљке – што је више негујемо пажњом и подршком, она је снажнија и дуже траје. Некада помислиш да ће неко остати уз тебе заувек. Осећаш сигурност јер знаш да је уз тебе неко ко те воли и прихвата. Делите смех тугу и најдубље тајне. Али онда се онда нешто промени. Може то бити једна свађа, један неспоразум или једноставно тишина која полако расте међу вама. Тада схватиш да неки људи нису ту заувек. Пријатељства се губе. Људи одлазе. Некада без објашњења. Некада са речима које боле више од тишине. Тада се запиташ да ли је све што сте делили било стварно. Или су пријатељства само пусте станице у овом суровом свету?

Ипак, кроз све те губитке, и кроз сва та разочарења, пријатељство те учи. Учи те да цениш све што имаш, док траје. Најважније, учи те да будеш пријатељ другима, чак и кад останеш сам и да увек можеш рећи да си дао све од себе да везе са пријатељима опстану.

Пријатељство је моћно, али и крхко. Може да сија вечно попут звезде на небу, а може и да се угаси попут свеће на ветру. Сурово је то што не знаш колико ће да траје, али можда је баш то његова лепота јер нас подсећа да ценимо оно што имамо... док га имамо.

Стефана Марковић, 7/4

Другарство је нешто најлепше и најважније у животу. Многи га описују као везу која нас подстиче да будемо бољи људи, да се осећамо вољено и поштовано. Међутим, иако другарство може бити велики извор среће, није лако пронаћи оног правог. Сви се трудимо да изградимо искрене односе али правог пријатеља је тешко наћи. Пријатељство није само у томе да будемо заједно у срећним тренуцима, већ и у оним тренуцима када нам је потребно раме за плакање. Прави пријатељ је онај који разуме и који остаје ту када све остало пропада. Међутим, у данашње време када се све брзо мења везе често изгледају површно и није лако пронаћи правог пријатеља. Сви смо ми барем једном прошли кроз фазу када мислимо да имамо пуно пријатеља, али када наиђемо на проблем схватимо да само прави пријатељи остају, само они који нас подржавају у најтежем тренутку. Често се дешава да се људи повуку или нестану из нашег живота када нам он постане тежак, а то нас још више подсети колико је тешко пронаћи оног правог. Понекад пријатељи могу имати скривене мотиве или се њихово понашање према нама промени када им нешто затреба. Никада нећу заборавити шта се десило мојој другарици Марини. Марина и Ивана су биле најбоље другарице, биле су нераздвојиве. Нико није ни слутио да нешто лоше може да се деси између њих. Једног дана Марина је дошла уплакана у школу када смо је питали шта се догодило у сузама нам је објашњавала да је чула како Ивана говори некој девојчици да се са Марином дружи само како би јој помагала да добија добре оцене. Управо зато прави пријатељ није неко ко нас користи већ неко ко нас поштује, воли и цени управо онаквима какви јесмо. Али ако је тешко није немогуће. Кроз године искуства, разумећемо шта значи прави пријатељ и када га будемо пронашли схватићемо вредност труда који смо уложили.

Прави пријатељ је као драги камен. Да бисмо га пронашли морамо темељно да копамо, да га чувамо и негујемо и онда он постаје непроцењив.

Неда Бујагић, 7/4

ЧУДАН ЈЕ ОВАЈ СВЕТ У МЕНИ

Прва љубав је нешто посебно. То је тренутак када срце почне брже да куца, када најједноставнији тренуци постану незаборавни, а сваки сусрет са том особом изгледа као да је цео свет стао.

Било је сунчано лето, мирис покошене траве ширио се ваздухом. Дани су били дуги и испуњени авантуром. Њега сам први пут угледала на сеоском путу док је возио бицикл. Ветар му је мрсио косу, а његов поглед био је попут светлости која обасјава све око њега. Осмех није скидао са лица. Његове очи, бистре и плаве попут ведрога неба, одмах су ме очарале. Од тог дана постали смо нераздвојни. Свако јутро долазио је испред бакине капије и чекао ме да изађем. Возили смо бицикле по прашњавим путевима такмичићи се ко ће први стићи до старе крушке на крају села. Некада бисмо се зауставили поред реке бацајући каменчиће у воду и гледајући како се стварају кругови. Трчали смо кроз поља пуна шареног цвећа и брали мирисне букете. Када би смо брали воће увек је бирао најлепше плодове и давао их мени. Тада је био пажљив и бринуо се о мени. Његова пажња чинила је да се осећам посебно. Поред њега осећала сам радост у сваком тренутку. Све што смо радили изгледало ми је занимљивије и лепше. Када бих га погледала лице би ми обузела топлина, а образи би ми поруменили. Знала сам да ми се свиђа, али нисам имала храбрости да му кажем. Један дан ме је изненадио и поклонио ми плишаног меду. Рекао је да ће ме меда увек подсећати на све наше заједничке тренутке.

Најтежи део тог лета био је растанак. Стајали смо испред куће тихо посматрајући једно друго. Ја сам држала плишаног меду као да ме он може утешити. Његова тишина говорила је више од речи. Чврсто смо се загрлили, он ми је махнуо као што је то чинио свако јутро и отишао. Док је одлазио стајала сам непомично гледајући у даљину.

Неке љубави не трају заувек, али топлина остаје у нама. Није важно колико је трајала ова прича, важно је чему ме је научила – колико је лепо бити вољен и волети. Успомене на ове тренутке заувек ћу носити и чувати у срцу.

Емилија Игњатовић, 7/4

МОЈИ ПРЕЦИ

Свако од нас када се загледа у прошлост своје породице могао би пронаћи неког претка који завређује пажњу својом храброшћу и великим делима. Ето, на моју срећу и у мојој породици постоји више таквих на које би требало да будем поносна, али издвојила бих једног од њих.

Голуб Бабић и приче које сам слушала о њему увек су у мени будиле осећај поноса. Његова личност јак и одлучан карактер, родољубље и љубав према својој вери красиле су тог мог претка. Рођен је близу Дрвара. Био је српски хајдучки харамбаша и војвода, учесник чувене „Невесинске пушке“, битке која је трајала три године. То је само једна од битки у којима је учествовао борећи се против турског зулума. Касније, у Дољанској буни губи старијег брата Божу, али поред своје он води и друге српске породице и насељавају се у Славонију. Споменула бих да је веома одлучно од католичког бискупа, који му је у једном тренутку помогао, одбио да пређе у католичку веру рекавши му: „Ми смо, баш због вјере, оставили и жене и дјечицу, оно мало сиротиње и пошли у борбу.“

„Не продати веру за вечеру“ увек је била и биће велика ствар. Зато сам поносна што сам део таквог рода који се по томе увек издвајао. Наша српска несаломивост увек ће победити чак иако је неприатељ са којим се боримо очигледно многобројнији и јачи од нас.

Анђелија Стевановић, 7/4

ЛИКОВНИ РАДОВИ НАШИХ УЧЕНИКА

Лазар Томов, 4/3

Војин Павићевић, 4/3

Ксенија Кеча, 4/3

Лазар Коруновић, 4/3

Лазар Михаиловић, 4/3

Војин Павићевић, 4/3

Војин Павићевић, 4/3

Ксенија Кеча, 4/3

Војин Павићевић, 4/3

Ксенија Кеча, 4/3

Наталија Пантић, 4/3

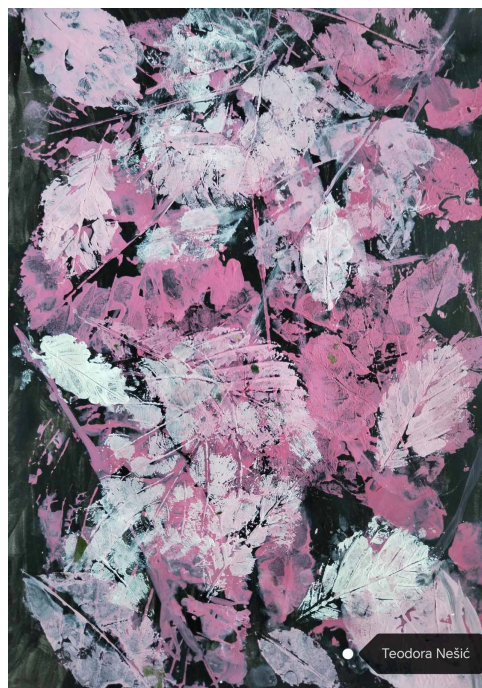
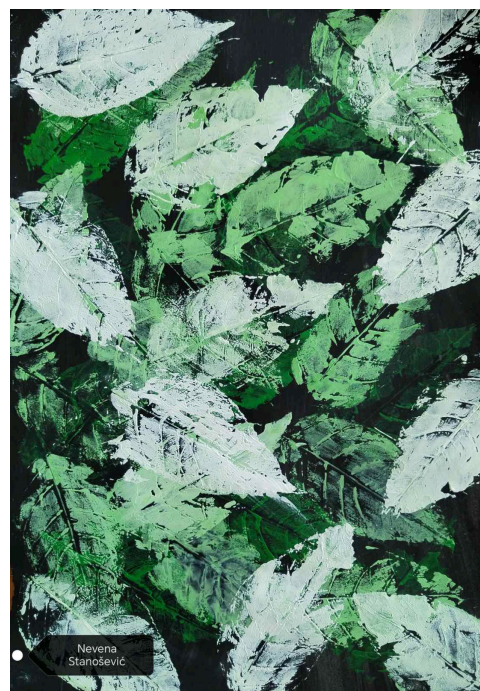
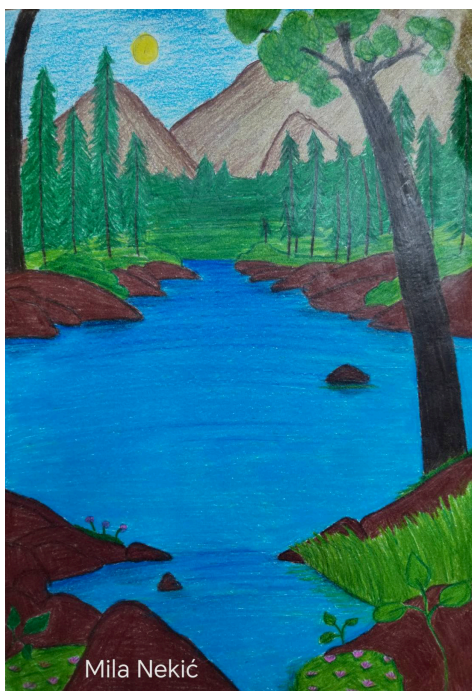
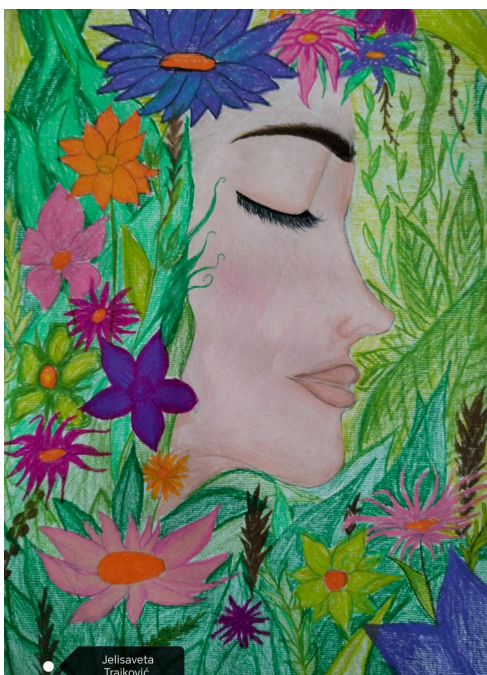
Хана Симић, 4/3

Наталија Пантић, 4/3

Наталија Пантић, 4/3

Aleksa Perović

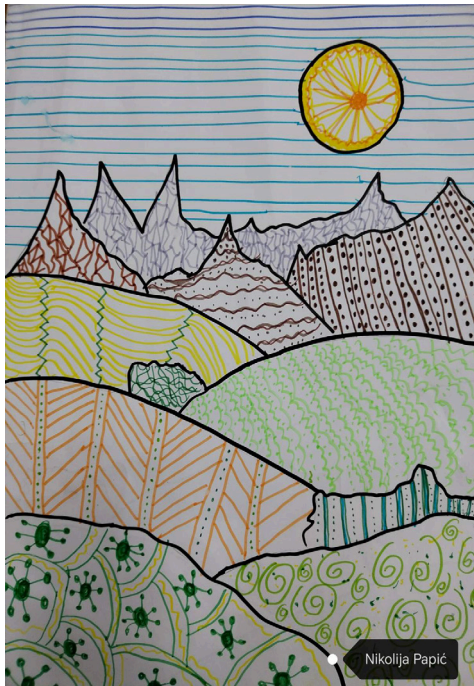
Bisenija Pavlović

Ognjen
Vukašinović

Anđelija
Stevanović

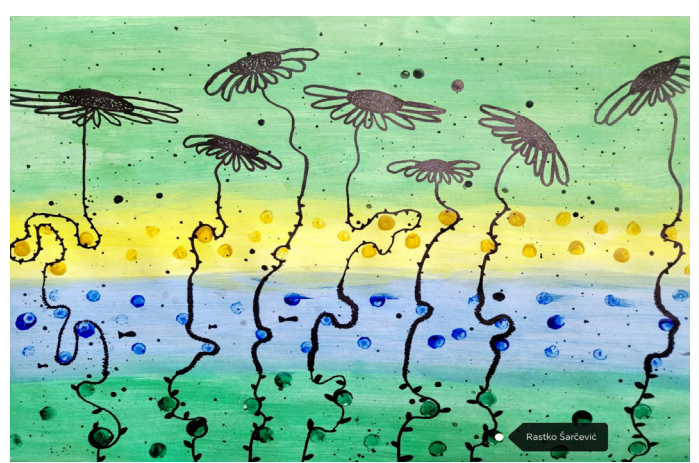
Nikolija Papić

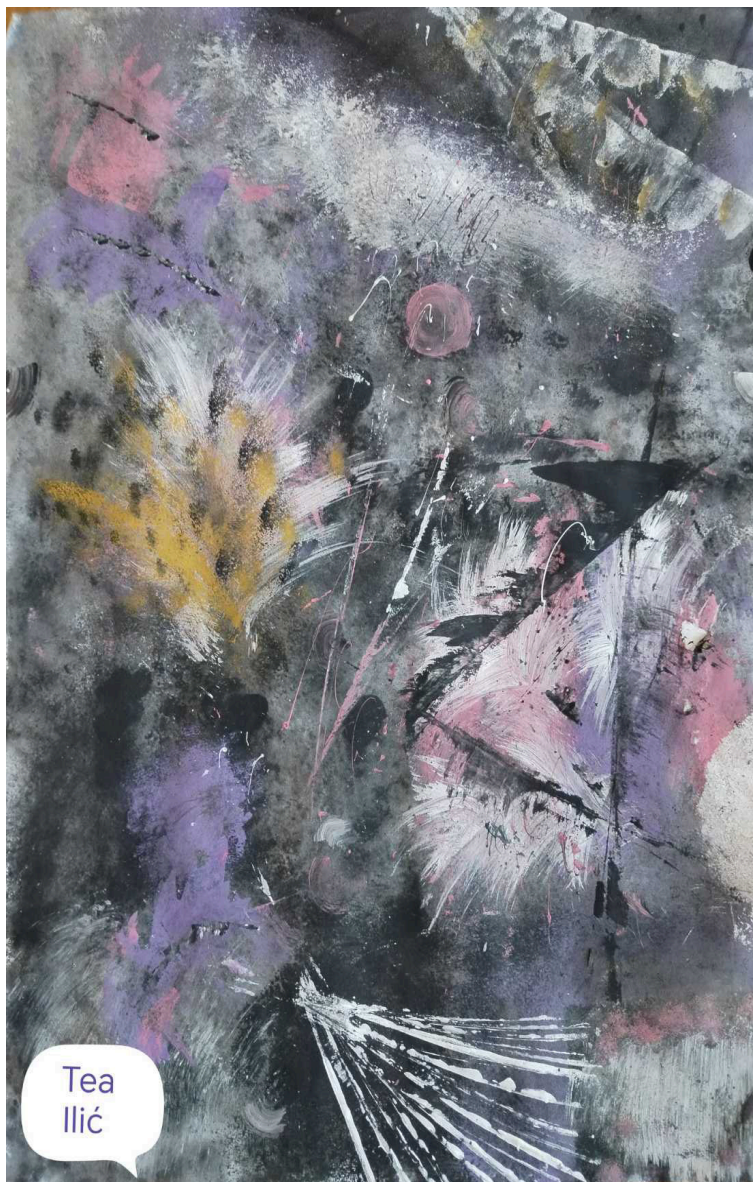
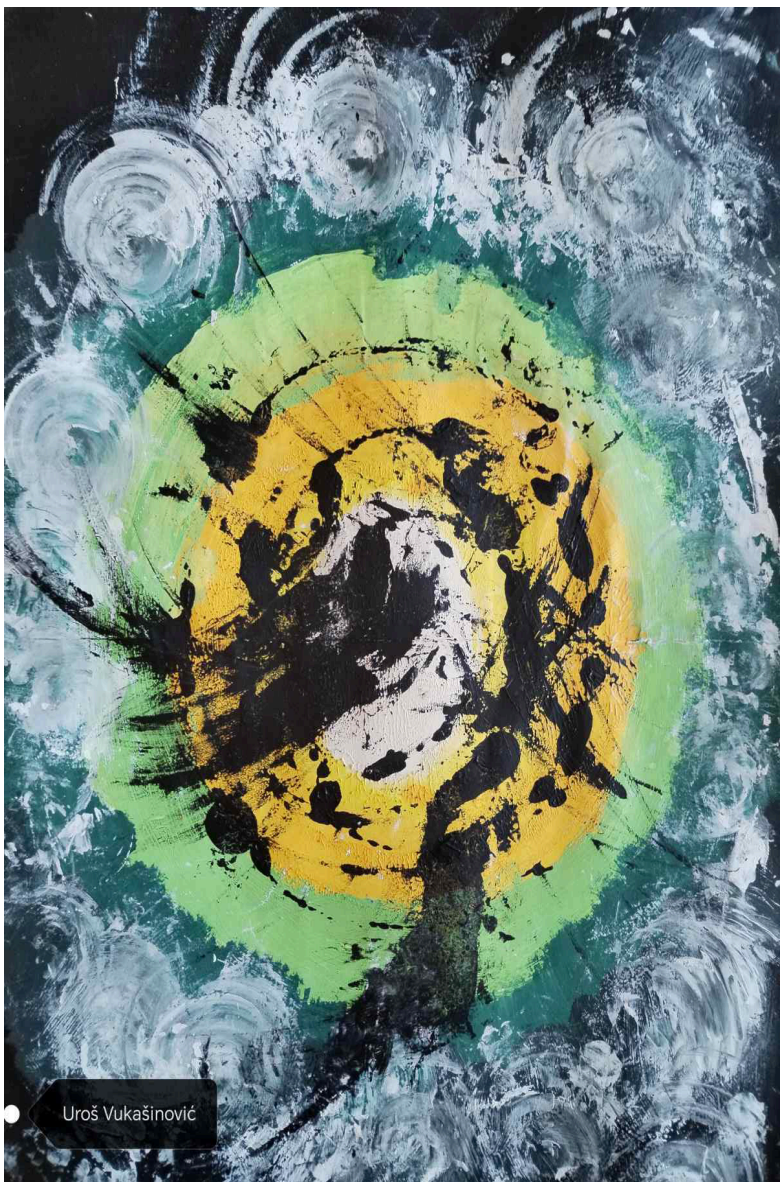
Vuk Stošić

Luka Mišić

Rastko Sarčević

Тим за израду школског часописа:

Славка Аврамовић – координатор;
Александра Ћулафић;
Драгана Скакић;
Ана Билић;
Ивана Зајић – координатор;
Стеван Станојловић;
Анита Јовичић;
Јелена Кнежевић;
Марина Стојановић;
Мирјана Велковска.

Посебна захвалност ученицима и свим колегиницама и колегама
који су учествовали у стварању ових страница.